

DRIFTS

[Artnews.lt](http://artnews.lt)

5 November 2024

2024 11 05

Drifts, T. Vrublevskio g. 6-2, Vilnius

Vytenio Buroko performansas „Nežinomybės (neužtikrintumo) sodai“ „Drifts“ galerijoje

Lapkričio 5 d., antradienį, 18 val. galerijoje „Drifts“ (T. Vrublevskio g. 6-2, Vilnius) įvyks Vytenio Buroko performansas „Nežinomybės (neužtikrintumo) sodai“.

“Live in each season as it passes; breathe the air, drink the drink, taste the fruit and resign yourself to the influence of the earth.” – H. D. Thoreau

“The Present Order Is the Disorder of The Future” – Louis Antoine de Saint-Just. Įrašas akmenyje Ian Hamilton Finlay sode.

Sušukuoti plaukai virsta šukuosena, išpurenta ar mulčiuojama dirva virsta daržu, išgrėbta pieva ar miškas – sodu/parku. Tačiau viena – tai suprasti kaip perskaitytą sakinį, tačiau visai kas kita patirti visu kūnu, tad į vienkiemį, kaip į ekspediciją ieškoti naujų meninio veikimo būdų, leidasi su dideliu entuziazmu, neigdamas bet kokius eskapistinius motyvus (pradžioje kol nebuvo pažinęs savo vidinių motyvacijų įvairovės). Gyvendamas vienkiemyje ir mąstydamas apie sodus, daržus, bendraudamas su nutolusiais, bet kaimynais, rinkdamas istorines nuotrupas kūriau savo santykį su supančia aplinka. Vis tik daugiausiai užsiimdavau manualiniu darbu (sukdamasis ratais, bandydamas prisiliesti prie visų sodybos darbų, remontuodamas trobą, genėdamas medžius, sodindamas ir sėdamas, tverdamas, rėsdamas, klodamas laistymo sistemas, valydamas upelį, su metalo detektoriumi iš po dirvos traukdamas praeities nuosėdas ir aliuminius kamštelius, bet nieko nespėdamas nudirbti iki galo, ir vis atidėdamas praktinius kūrybinius veiksmus medžiagoje. Daug laiko leidau galvodamas apie besikeičiančias nuostatas savo kūrybos atžvilgiu. Taip įsitraukus į sodybos gyvenimą sunku susitarti su savimi kur baigiasi sodybos ir prasideda „kūrybos“ ribos. Kūriniai kaip kokie analoginiai laiškai turės keliauti kažkur toli, į miestą, nežinomiems adresatams. Lengviau rasti kurią šaką dar parėmus. Vis tik auginome sau maistą (užtekdavo ir kitiems), kultivavome sodininkystę, šukavome žolę ir plaukus.

Mieste ilgiuosi vienkiemio, vienkiemy miesto.

William'o Kentridge'o žodžiais tariant "Artist must defend uncertainty".

"The Infinite, my dear friend, is no big deal – it's a matter of writing – the universe exists only on paper." – Paul Valery, Monsieur Teste

Galerijos programą iš dalies finansuoja Vilniaus miesto savivaldybė.

Menininko kūrybą finansuoja Lietuvos Kultūros taryba.

Grupinė paroda „Grifados” LDS galerijoje „Arka”

Vasario 17 d., šeštadienį, LDS galerijoje „Arka” (Aušros vartų g. 7, Vilnius) pradeda veikti grupinė paroda „Grifados”.

Vasario 21 d., trečiadienį, 18 val. galerija kviečia į parodos pristatymą ir susitikimą su autoriais. Mene galime išskirti dvi kūrybinės praktikos kryptis. Tai sisteminga konkrečios idėjos ar mąstomo konteksto vizualizacija meno kūrinyje arba spontaniška, intuityvi, iš vidinės paskatos kylanti ir nuo racionalaus sprendimo atsietą raišką. Piešinys gali atstovauti abiem kryptims – jis gali tapti eskizu būsimam projektui, išplintančiam į kitas medijas, o gali likti savarankiško ir neapriboto žanro rėmuose.

“Grifados” nėra akademinio piešimo paroda. Jos idėja – apmąstyti ir aktualizuoti tai, kas lieka anapus atvaizdo. Kai vaizdinys grafinėmis priemonėmis srautiškai kuriasi paviršiuose, bet jo ištakos slypi kažkur giliai, iracionalioje plotmėje. Kai vaizdas kūrinyje mėgdžioja ne tikrovę, o vaizduotę. Tai paroda apie eksperimentą, piešimo procesą, jo takumą, sąmoninį aktyvumą, vaizdo būtinybę išsprūsti į realybę skirtingais pavidalais, nepaisant jų referentiškumo. Tai paroda apie klaidą, pirmą pradę ekspresiją, naivumą, seismografinę kūrybiškumo skalę, kuomet laisva ranka nugali sąmoningumą, o į atvaizdą perkelta mintis išryškina jo universalumą.

Parodoje dalyvaujantys skirtingų sričių menininkai akcentuoja iracionalų savaimingumą, schemomis ir pėdsakiais ženklina (ne)gebėjimą bei nenuilstantį naujumo siekį, mėginant užčiuopti kažką kintančio ir tikro.

*Grifados – tai pirmykščių žmonių olų sienose įrėžtos linijos, imituojančios nusižiūrėtas lokių, galandančių nagus į medžio kamienus, žymes.

Dalyviai: Vytenis Burokas, Mindaugas Lukošaitis, Sonata Riepšaitė, Aušra Vaitkūnienė, Julius Ludavičius, Andrius Zakarauskas, Klaidas Paškevičius, Petras Lincevičius, Aleksas Andriuškevičius, Jovita Varkulevičienė, Dominykas Sidorovas, Vaida Tamoševičiūtė, Darius Rakauskas, Eimutis Markūnas, Danielė Vrubel, Mantas Valentukonis.

To read more (In Lithuanian): [Grupinė paroda „Grifados” LDS galerijoje „Arka” – 2024.02.17 – Artnews.lt](#)

By Laisvė Radzevičienė

KULTŪRA

„ArtVilnius“ parodos „Takas“ kuratorius V.Burokas: „Jei performansas nefotogeniškas, jis nėra mažiau vertingas“

Laisvė Radzevičienė

Šaltinis: Pranešimas spaudai
2023-10-09 22:10

Menininkas, parodų kuratorius, Vilniaus dailės akademijos Skulptūros katedros vedėjas Vytenis Burokas jau trečius metus iš eilės atrinka įdomiausius meninius projektus mugėje vykstančiai skulptūrų, instaliacijų ir performansų parodai „Takas“. Šiais metais parodoje bus pristatyta 16 menininkų iš Lietuvos ir užsienio.

Koks buvo raktinis žodis, leidęs jums atrinkti meno projektus ir jų atlikėjus šių metų skulptūrų, instaliacijų ir performansų parodai „Takas“?

„Tako“ paroda skelbia atvirą kvietimą menininkams joje dalyvauti. Šiais metais pasiūlymų sulaukėme apie 80. Iš jų atrinkome 16. Negaliu pasakyti, kad egzistuoja koks nors raktinis žodis, juos visus suvėręs ant vienos smilgos kaip žemuoges. Kūriniai labai įvairūs, tačiau kiekviename iš jų galima išvelgti tam tikro performatyvumo galimybių, – būtent performatyvumas šiais metais yra visos meno mugės „ArtVilnius’23“ tema.

Read more (In Lithuanian): [„ArtVilnius“ parodos „Takas“ kuratorius V.Burokas: „Jei performansas nefotogeniškas, jis nėra mažiau vertingas“ – 2023.10.09 – Žmonės.lt](#)

Menas, agurkėliai ir politika. Vytenio Buroko paskaita kultūros komplekse SODAS 2123

Rugsėjo 2 d., šeštadienį, 17val. Kultūros kompleksas SODAS 2123 (Vitebsko g. 23, Vilnius) kviečia į performatyvią Vytenio Buroko paskaitą „Menas, agurkėliai ir politika“.

Prognozės apie žmonijos ateitį ganėtinai niūrios. Karo ir ekologinės krizės akivaizdoje ryškėja poreikis ne tik auginti ar gaminti, bet ir kaupti bei saugoti, perkurti resursų tiekimo grandines, keisti santykį su mityba ir gyvąja aplinka.

Kaip versimės ateityje – gal pradėsime valgyti žmones? Ar vis atidžiau maitinsime bakterijas, o gal sugrįšime į valgyklas? Ar kaip tik – išplėtę savo šeimas drauge lupsime žirnius ir vieni kitus ruošime ilgai žiemai?

SODAS 2123 pradeda renginių ciklą skirtą „šešėlinei“ maisto kultūros pusei – jos organizavimo ir artikuliacijos principams, peržengiantiems skonių ir tekstūrų ribas. Jame meninės priemonės pasitelkiamos ieškant nevirtotojiško santykio su mityba, siekiant suprasti, ką mums duoda į mūsų kūnus ir bendruomenes patenkančios medžiagos. Laisvo formato paskaitų cikle lankytojai kviečiami į kultūros kompleksą SODAS 2123 užsukti kaip į ateities kūrimo buveinę, kurioje mokomės išlikti keisčiausiomis kol kas patirtomis sąlygomis.

Pirmojoje ciklo paskaitoje menininkas Vytenis Burokas kelia monumentalų klausimą – kaip ir kodėl prasidėjo kultūros ir visuomenės veikėjų susidomėjimas fermentacijos procesais? Žarnyno gerbūvis yra ne vien asmeninės sveikatos klausimas. Maitindami savo mikroskopinius gyventojus, galime nulemti istoriją – pavyzdžiui, jei sutrikusi mikroflora paliks savo pėdsaką rinkimų biuletenyje. Peformatyvioje paskaitoje menininkas apžvelgia kultūrinių, gamtinių ir politinių jėgų sankirtas, kuriose rūgsta ne tik skanėstai, bet ir paradoksai.

Vytenis Burokas (g. 1990 m.) yra menininkas ir kuratorius, šiuo metu gyvenantis Vilniuje. Savo kūryboje Burokas jungia skirtingas disciplinas ir žanrus, ieškodamas aptrupėjusių kultūrinių pėdsakų, tyrinėdamas metabolizmą ir žinojimo fermentaciją, atkreipdamas dėmesį į ryšius tarp mikroorganizmų ir žmonių. Šie tyrimai ir atradimai pristatomi performanso, leidinių, instaliacijų, skulptūrų bei piešinių forma. Burokas yra baigęs šiuolaikinės skulptūros magistro ir meno pedagogikos studijas Vilniaus dailės akademijoje, kurioje šiuo metu dėsto. 2013–2014 m. jis dalyvavo Rupert alternatyvios edukacijos programoje. Menininko kūriniai eksponuoti personalinėse ir grupinėse parodose LNDM Radvilų rūmuose, Šiuolaikinio meno centre ir „Editorial“ projektų erdvėje Vilniuje, „Zuzeum“ Rygoje, „Futura“ Prahoje, MOCAK Krokovoje ir kitur.

To read more (In Lithuanian): [Menas, agurkėliai ir politika. Vytenio Buroko paskaita kultūros komplekse SODAS 2123 – 2023.09.02 – Artnews.lt](#)

Photos by Vaida Jonušytė

Pamušalas neegzistuojančiai sielai: pirmoji Vytenio Buroko personalinė paroda galerijoje „Drifts“

Paulius Andriuškevičius

Pažvelgus į menininko Vytenio Buroko kūrinius ir pagalvojus apie jo karjerą, vis dažniau ima atrodyti, jog Vytenio siela dvilypė. Ji sudygsniuota per centrą kaip apsauginė liemenė. Arba kaip sąsiuvinio lapas, ant kurio jis piešia bei lieja dažniausiai akrilu ir tušu nedidelius veidrodinius paveikslus. Viena šios sielos pusė – racionali, eruditiška, save kontroliuojanti, linkusi į konceptualaus pobūdžio meno žaidimus. Žiūrovams ji yra pasirodžiusi jau ne vieną sykį, pavyzdžiui, Vytenio meninės karjeros pradžioje aktyviai rengtuose alaus varymo performansuose/akcijose, humoristinėje pjesėje *Beer Metaphysics* (2017), per subtilias nuorodas į meno istoriją ir jos veikėjus, per savitai artikuliuotą ir dažnai filosofiską kalbėjimą apie savo ir kitų kūrybą. Antroji Vytenio sielos pusė yra pirmosios priešingybė (ir priešininkė) – emocionali, improvizuojanti, hipnotizuojanti, sunkiai sutramdoma, kenčianti.

Aiškiausiai ji matoma laisvais riešo judesiais sukurtuose menininko piešiniuose. Nors visu savo grožiu ji regis dar nėra pasirodžiusi, tačiau jos atspalvių skonį jau esame ne kartą pajutę ant gomurio, jei ne giliai gerklėje, o josios gaivališkas pumpuras vis ryškiau skleidžiasi ant ne visada švaraus popieriaus.

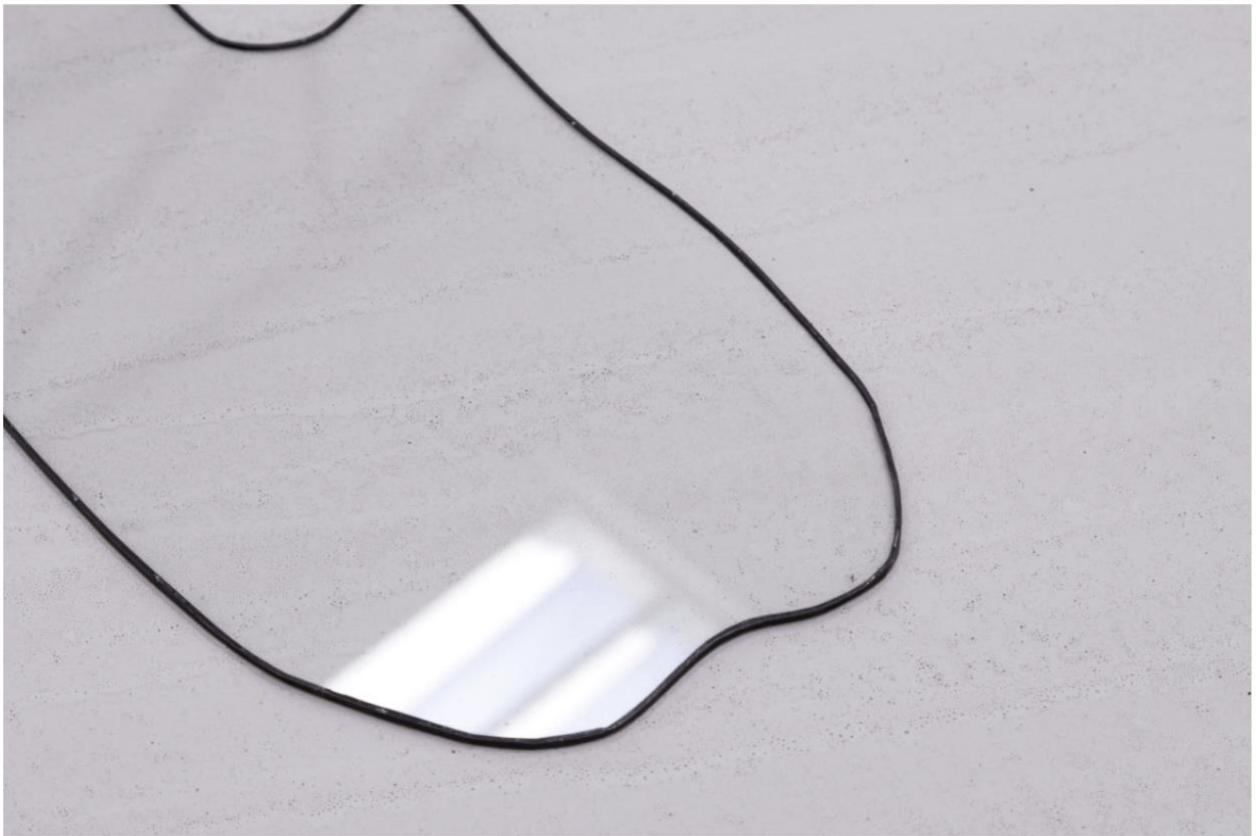
Šios dvi dalys nuolatos rungiasi – tai viršų ima intelektualioji, tai į savo pusę nusveria jautrioji, tąsydamos Vytenio kūną į kairę ir į dešinę, versdamos jį kurti, kartais be jokios atvangos. Šios dvikovos be sekundantų iliustracija galėtų būti montažas Encounter (2023), primenantis erotiškus Meret Oppenheim žaidimus su įvairaus plauko avalyne, kuriame matome konceptualų sumanymą reprodukuoti ir supriešinti dvi charakteringas batų poreles, du jausmais žaidžiančius piešinius. Tačiau smalsu, kas dedasi centre, grumtynių įkarštyje, kur susitinka ir susiliečia šios dvi energijos – sklastyme, dalijančiame viršugalvį perpus ir transformuojančiame plaukus į šukuoseną.

„Drifts“ veikusi Vytenio personalinė paroda „Pamušalai“ tapo tarsi nedidele autoriaus ligšiolinės kūrybos retrospektyva tiek medijų, tiek motyvų, tiek daugiau ar mažiau jausenos atžvilgiu. Joje eksponuoti ir jau ne sykį matyti – tiesa, ne tie patys – apavą fetišizuojantys piešiniai (grupinė paroda „Kaip karštis slysta paviršiais“ Antano Mončio namuose-muziejuje Palangoje), objektai iš molio luitų ir higieninių krapštukų vaivorykštinėmis ausytėmis (personalinė paroda „Sanatorija“ ŠMC skaitykloje Vilniuje). Taip pat – nedideli metaliniai tinkleliai, vaizduojantys alaus bokalus ir butelius, giminingi jau kurį laiką autoriaus kuriamiems monumentaliems tinklams su tinko užpildu (personalinė paroda „Skersvėjo klajonės“ erdvėje „Editorial“ Vilniuje). Šie kūriniai tarytum buvo sujungti į apčiuopiamą menininko, neseniai pradėjusio dirbti su galerija „Drifts“, tridimensį portfolio, ir tapo savitu prisistatymu naujai atsidariusioje šiuolaikinio meno erdvėje.

To read more (In Lithuanian): [Pamušalas neegzistuojančiai sielai: pirmoji Vytenio Buroko personalinė paroda galerijoje „Drifts“ – 2023.06.01 – Artnews.lt](https://artnews.lt/lt/news/2023/06/01/pamušalai-veikusi-vytenio-personalinė-paroda-galerijoje-drifts-2023-06-01)

Photos by Jaewon Kim

Grupinė paroda „Kaip karštis slysta paviršiais“ Antano Mončio namuose-muziejuje Palangoje

Balandžio 21 d., penktadienį, Antano Mončio namuose-muziejuje (S. Daukanto g. 16, Palanga) pradedama veikti Pamėnkalnio galerijos rengiama vizualaus meno kūrėjų paroda „Kaip karštis slysta paviršiais“.

Parodoje pristatomi aktyviai šiuolaikinio meno lauke veikiantys kūrėjai: Linas Blažiūnas, Vytenis Burokas, Algirdas Jakas, Agnė Juodvalkytė, Beatričė Mockevičiūtė, Sallamari Rantala, Ieva Rojūtė, Eglė Ruibytė, Aistė Marija Stankevičiūtė, Marija Šnipaitė. Pasitelkdami skulptūros, tapybos, tekstilės ir grafikos raiškos priemones, menininkai nagrinėja šviesos, rituališkumo, peizažo, kolektyviškumo, izoliuotumo bei socialines temas. Objektų linijos ir tūriai nejučia primena vieni kitiems apie save – kaip apie aštriabriaunius kūnus, tirpius ir laikinus vieni kitų pavidalus.

„Viskas blunka. Prisimenu „saulės zuikutį“. Kambaryje, kuriame neaptiktum nė trupučio kepinančių saulės spindulių, tik skaidrią ryto šviesą. Tuo tarpu jis, apsimesdamas skrituliu, lėtai slenka per sienas, slepiasi už spintos, pasirodo kitame jos gale, kol galų gale įneria į stalinį laikrodį ir jame apsigyvena. Tarsi vaiduoklis.

Karštis siurbia paskutinius drėgmės likučius iš balstančių paviršių. Lieka tik švelniai prikibęs smėlis. Atrodo, spinduliai keičia viską – tekstūras, kvapą, spalvas, svorį, glotnumą, greitį, dydžius, – kol bespalvės ataugos vejasi aplink sprunkančius atspindžius.“

To read more (In Lithuanian): [Grupinė paroda „Kaip karštis slysta paviršiais“ Antano Mončio namuose-muziejuje Palangoje – 2023.04.21 – Artnews.lt](#)

The aesthetics of constant change

Una Meisterere

13.04.2023

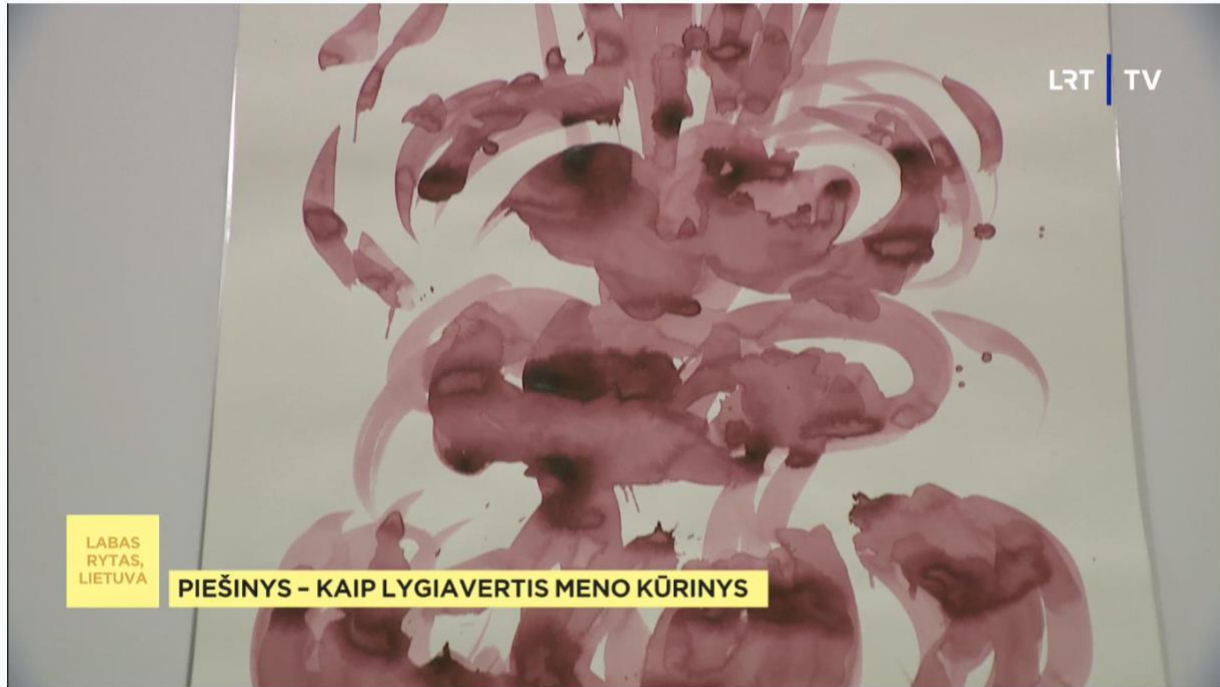
The first solo-curated exhibition, by Vytenis Burokas, came from the desire to explore and reveal his drawings more than they have been up to this point. The way he thinks and merges different disciplines in constructing new forms and perspectives to look at art always triggers and always surprises. He is very well known for his sculptural objects, installations and performances, and his works are widely exhibited (FUTURA, MOCAK, CAC, etc.), but his drawings remained sporadically presented, so I wanted to bring focus to them.

What would you say are the highlights of the current Vytenis Burokas exhibition?

We invited Edgaras Gerasimovičius to curate Vytenis Burokas' exhibition. He brought a very thoughtful and researched vision for the exhibition. The first step was to eliminate Burokas' fictional personage, which constantly appears in his works. The selection of drawings and the presentation of new works was organised by thinking about groups of selected motifs, their recurrence and interaction with each other, and their interplay with the gallery's space.

The logic of the exhibition is based on plasmaticity – the term suggested by the famous director and film theorist Sergei Eisenstein – which means a constant change of the form and an inevitable return to the original state of flux. There is no contiguous narrative in the exhibition – drawings, prints and objects stand as self-reflective and self-sufficient pieces creating an uncanny situation of interconnectedness, a kind of animation or an exhibition-drawing.

To read more: [The aesthetics of constant change – 2023.04.13 – Arterritory.com](#)

„Vienu metu buvau nusprendęs, kad piešti nebereikia“, – prisipažįsta skulptorius Vytenis Burokas. Ir vis dėlto šiandien jis pristato piešinių parodą, kviesdamas būtent į piešinius žvelgti kaip į lygiaverčius meno kūrinus.

To watch (In Lithuanian): [Naują parodą pristatantis Vytenis Burokas: vienu metu buvau nusprendęs, kad piešti nebereikia – 2023.03.30 – Mediateka – LRT.lt](#)

[Radiovilnius.live](https://radiovilnius.live)

23 March 2023

Puota w/ Audrius Pocius, Deimantė Bulbenkaitė • & Vytenis Burokas • 2023.03.23

Svečiuose menininkas, kuratorius, skulptūros dėstytojas,
parodos „Pamušalai“ autorius Vytenis Burokas.

Interview Talk Show

To listen (In Lithuanian): [Puota w/ Audrius Pocius, Deimantė Bulbenkaitė & Vytenis Burokas – 2023.03.23 – Radiovilnius.live](https://radiovilnius.live)

[Artnews.lt](http://artnews.lt)

05 January 2023

Photos by Lukas Mykolaitis

Paroda „Drifts. Srovės“ galerijoje „Drifts“

artnews.lt

Vytenis Burokas, „Aštuonkojis“, 2019

Iki 2023 m. sausio 28 d. galerijoje „Drifts“ (T. Vrublevskio g. 6-2, Vilnius) veikia paroda „Drifts. Srovės“. Galeriją aplankyti galima trečiadieniais – šeštadieniais nuo 12 val. iki 18 val. arba iš anksto susitarus.

„Drifts“ – naujai besikurianti šiuolaikinio meno galerija, duris atvėrusi Vrublevskių bibliotekos pašonėje. Galerijos pavadinimui artimiausia reikšmė – srovės – nuoroda į jos steigimosi aplinkybes ir formos paieškas. Kartu tai – ir parodos pavadinimas, per šios kūną tekant dabarčiai ir kismo estetikai.

Apsėsta dabarties ir iššūkių, su kuriais tenka susidurti rašant apie esamąjį laiką, rašytoja Kate Zambreno romane „Drifts“ (2020) leidosi nešama kasdienybės tėkmės, jos įvairiaformių apraiškų, intymiai megzdama vidinius dialogus su meno kūriniais ir menininkų – Albrechto Durerio, Chantal Akerman, Rainerio Maria Rilke's bei kitų – portretais. Skaitydama šią knygą atradau kūrybos portretus, sudėliotus iš minčių, vaizdų ir patirčių fragmentų. Taip ši knyga tapo postūmiu ieškoti savo pačios formos, klausinėjančios apie save ir dabartį, formos, kuriai lemta rinkti kasdienybės atplaišas ir pačiai tapti kismu.

„Galbūt tam, kad pradėčiau „Drifts“, turiu rasti duris“ („Perhaps to begin Drifts I have to find a door“ – cit. iš K. Zambreno knygos „Drifts“) – duris, pro kurias galėtum įeiti ir patirti. Durys radosi Vrublevskių bibliotekos pašonėje, ten, kur kasdienybės tėkmė jas seniai nuasmenino.

Išvaikščiojus ritmingą upės srovių tylą, Katedros aikštė panardina į šimtmečių greitį, veriasi srautas ir nebylūs atminties relikvai, o galerijos vieta, sakytum, įsivelka į šiuolaikybėje tarpstančios Marco Augé ne-vietos rūbą; įleidusi šaknis tranzitinėje miesto dalyje, laiko nuasmeninta ir beveidė, turistinėje architektūroje ji virsta tikru praeivių erdvės archetipu. Istorinis vietos kontekstas kelia uždavinį, bet tėkmėje šis kaipmat panardinamas į sroves. Šnabždant Klementinai (K. Potockytei-Tiškevičienei – Vrublevskių rūmų užsakovei, puoselėjusiai parodų ir kolekcionavimo tradicijas), įsikuriu unikalią istorinėje vietoje su daugybe simbolinių klodų, įsikūnijusia atmintimi ir tapatybe, galerijos ateities dar tikrai tyrinėsima.

Parodos kūnas atiduodamas dabarčiai, kviečiant ją patyrinėti per srovių žaismę, pakrančių augmeniją ir kismo estetiką. Pirmoji galerijoje pristatoma ekspozicija – grupinė su galerija bendradarbiaujančių ir draugaujančių šiuolaikinių menininkų paroda.

Parodos sroviškumą kuria vaizdinės salos – erdvėlaikiai, kuriuose tarpsta asmeniniai menininkų kūrybos naratyvai. Tarp kūrinių subtiliai mezgasi tarpusavio ryšiai, ryškėja kontrastai, galbūt net trintis, tačiau kiekvienas jų neišvengiamai kuria santykį su galerijos erdve ir joje užsilikusiais objektais – židiniu, plytelėmis, purvinų langų pėdsakais, spinta, pianinu, linoleumo raštais, – o šis santykis nostalgikiškai primena „saloninį“ jausmą ir kvestionuoja „balto kubo“ erdviškumą.

Archetipiniu vaizdiniu išnyra Vytenio Buroko zoomorfinė būtybė, panaši į aštuonkojį – vieną protingiausių vandenyno gyvių su išsišakojusia decentralizuota nervų sistema; ji iškyla iš srovių gelmių, čiuptuvais tarsi ieškodama kolektyvinės atminties atplaišų. Šiai parodai sukurtame Ievos Rižės kūrinyje „čia buvau aš buvau čia“ (2022 m.) įkūnijama judesio, nykstančio kūniškumo raiška, užmezgant subtilų laikiną dialogą su languose paliktais pėdsakais. Pirmą kartą pristatomas ir Ievos piešinių ciklas „Neegzistuojančio sodo archeologija“ (2022 m.) – juslinio pasaulio atgarsių serija.

Dalyvaujantys menininkai ir menininkės: Šarūnas Baltrukonis, Vytenis Burokas, Agnė Juodvalkytė, Delphine Lejeune, Beatričė Mockevičiūtė, Agata Orlovska, Ieva Rižė, Mantas Valentukonis

Parodos kuratorės: Jolanta Laurent, Monika Lipšic

To read more (In Lithuanian): [Paroda „Drifts. Srovės“ galerijoje „Drifts“ – 2023.01.05 – Artnews.lt](#)

[Artnews.lt](http://artnews.lt)

03 January 2023

Photos by Editorial.

Paroda „Akies krašteliu“ erdvėje „Editorial“

artnews.lt

2022 gruodžio 22 – 31 d. ir 2023 vasario 3 – 26 dienomis erdvėje „Editorial“ (Latako g. 3, Vilnius) veikia grupinė paroda „Akies krašteliu“.

Tai kasmet vykstanti paroda-susitikimas, kurioje galima išvysti „Editorial“ parodas surengusių meninink(i)ų kūrinius. Tarsi visų šių metų programos panorama, ši paroda išskleis kūrėjams artimas temas – intymumą, mitologinių veikėjų kasdienybę ar naujų kalbos ženklų ir sistemų paieškas. Skirtingų menininkų vienetinius darbus sieja ir vis ryškėjanti gija – istorinių meno raiškos priemonių, tokių kaip piešinys, aliejinė tapyba, medžio raižinys, akvarelė ar stiklo dirbiniai, pasirinkimas. Kartu jie mezga naujus naratyvus, į kuriuos kol kas galime pažvelgti tik „akies krašteliu“.

Parodoje dalyvauja: Vytenis Burokas, Kaspars Groševs, Agnė Jokšė, Mari Männa, Marija Olšauskaitė, Vika Prokopaviciute, Ieva Rojūtė

Parodos ekspoziciniai sprendimai: Laura Kaminskaitė

Dizainas: Monika Janulevičiūtė.

Vytenis Burokas, *Garnys (raudonai)*, 2021. Akrilas ant popieriaus, 76,5×101,5 cm

Photos by Andrej Vasilenko

Grupinė šiuolaikinių kūrėjų paroda „Ukrainos istorijos kontūrais: pagarsinti“ Radvilų rūmų dailės muziejuje

artnews.lt

Iki lapkričio 27 d. Radvilų rūmų dailės muziejuje (Vilniaus g. 24, Vilnius) veikė grupinė šiuolaikinių kūrėjų paroda „Ukrainos istorijos kontūrais: pagarsinti“.

„Vėjas švilpia garsiau. Kambaryje stumtelėjus kėdę ėmė stipriau drebėti sienos, pagarsintai, mano ir tavo ausyse ėmė gausi praskrendantys lėktuvai, taip pat pagarsintai, skriejantis gatvės šurmulys atsimuša į pastatų langus.

Pagarsintai daužosi širdys.“

Šiandien nepaprastai svarbu kuo garsiau kalbėti apie Ukrainos istoriją ir jos raidą. Pasaulis iš naujo atranda Ukrainos dailę, paveldą, architektūrą, muziką ir daug kitų kultūrinių šio krašto sluoksnių. O tuo metu ukrainiečių tauta visomis jėgomis bando kurti autonomiškos valstybės istoriją toliau, puoselėja savo identitetą ir konstruoja naują tautos pasakojimą.

Pristatomi naujausi, specialiai šiai parodai sukurti kelių šiuolaikinių Lietuvos ir Ukrainos menininkų darbai erdvę apgaubia atmosferiniu šydu ir pasakoja apie žmogų kare, folklorinius simbolius, viltį, ateitį bei praeitį.

Radvilų rūmų dailės muziejaus rūšys – periferinė pastato zona, „perjungianti“ lankytoją į kitą estetinį ir atmosferinį režimą. Iš architektų Onos Lozuraitytės-Išorės ir Petro Išoros-Lozuraičio moderniai renovuotų parodų salių laiptai mus nuveda po žeme, palydi šviesos pluoštu ir primena apie saugios buveinės siekį.

— Milda Dainovskytė

Parodos kuratorė – Milda Dainovskytė, nepriklausoma šiuolaikinio meno kuratorė, menininkė, kuratorinio dueto (drauge su Laurynu Skeisgiela) narė ir viena iš susitikimų erdvės „Lokomotif“ (2019–2021 m.), kurioje jungiamos šiuolaikinio meno praktikos ir miesto identiteto formavimo strategijos, įkūrėjų. Projektams įgyvendinti kuratorė dažnai renkasi išskirtines, specifiniais kontekstais pasižyminčias erdves.

Parodos architektas – dizaineris ir menininkas Vytautas Gečas, dirbantis konceptualiojo dizaino srityje. Eksperimentuodamas su kontekstu ir subjekto suvokimu, kūrėjas pasitelkia sudėtingumą, fragmentiškumą, sluoksniavimą bei mišrias nuorodas. Šiuo metu V. Gečas studijuoja Vilniaus dailės akademijos dizaino krypties meno doktorantūroje, jo sukurti dizaino objektai pristatomi tarptautinėse parodose. Dizaineris kuruoja įvairias šiuolaikinio dizaino parodas Lietuvoje.

Dalyviai: Algirdas Jakas, Ieva Rojūtė, Valentyn Odnoviun, Vytenis Burokas, Vytautas V. Jurgutis, Tetiana Boriak

Kuratorė Milda Dainovskytė

Photos by Lukas Mykolaitis

Grupinė paroda „Nejauka/ The Uncanny“ VRM kultūros, pramogų ir sporto rūmuose Vilniuje

artnews.lt

Iki rugsėjo 30 d. VRM kultūros, pramogų ir sporto rūmuose (Žirmūnų g. 1 E, Vilnius) veikia tarptautinė šiuolaikinio meno paroda „Nejauka/ The Uncanny“, kurioje dalyvauja žinomi Lietuvos ir užsienio menininkai. Parodą pristato menininkų kuruojama meno laboratorija „Maršrutizatoriai/Routers“.

Nors klasikinėje psichoanalizėje nejaukos samprata nurodo į pasąmonėje užgniaužto turinio sugrįžimą suveikus išorinėms aplinkybėms, garsiojo teksto „Das Unheimliche“ išvadose Sigmundas Freudas sugrąžino sąvoką iš santykio su išore į uždara savireferencinę psichologinę schemą.

Atsisakius socialinių ir istorinių kontekstų, nejaukos samprata XX-ojo amžiaus psichoanalizėje liko savotišku akluoju tašku. Grupinėje šiuolaikinio meno parodoje „Nejauka/ The Uncanny“ siekiama pažvelgti už šio klasikinio psichoanalitinio nejaukos apibrėžimo ribų.

„Kaip yra pastebėjęs amerikiečių menininkas Mike‘as Kelley, nejauka dažnai būna susijusi su naiviu tikėjimu, jog kuriama kažkas gražaus ir jaukaus, nors vėliau šie švelnūs sentimentai nejučiomis apsigręžia kitu kampu. Meninėje praktikoje ar viešojoje erdvėje tokie nesistemiški prisilietimai ir jų iššaukiami pojūčiai įneša netolydumo į steriliumo bei švaros siekiančią visuomenę. Pasitelkus tokia raišką kaip meninę strategiją, galima svarstyti ir priešintis normatyviniams grynumo ir psichologinės švaros idealams.“ – parodos idėją pristato kuratoriai ir menininkai Artūras Mitinas, Monika Kornilova ir Darius Jaruševičius.

Parodoje pristatomi penkiolika šiuolaikinių Lietuvos ir užsienio menininkų darbų: tapyba „Tapyti, kai negali netapyti“ (Adomas Danusevičius), „Krematoriumas“ (Artūras Mitinas), „A.M.“, „L.L.“ (Monika Kornilova), „Kašalotai ir kuršiai grįžo į Klaipėdą“ (Polyrabbit.Duplicate), instaliacijos „Urzgiantis pilvukas“ (Auksė Miliukaitė), „Femina“ (Denisas Kolomyckis), „Išnara“ (Ieva Tarejeva), „Abstulbinta akis prarado amą“ (Julija Pociūtė), „Naujas laikas“ (SetP Stanikas), „Skersvėjo klajonės. Pentino Ordinas“ (Vytenis Burokas), skulptūra „Tvinkstantis (Taurus Kensminas) bei video performansas „Visatos perspektyva“ (Aurelija Bulaukaitė).

To read more (In Lithuanian): [Grupinė paroda „Nejauka/ The Uncanny“ VRM kultūros, pramogų ir sporto rūmuose Vilniuje – 2022.09.27 – Artnews.lt](http://artnews.lt)

Echogonewrong.com

26 July 2022

Photos by Laurynas Skeisgiela

Photo reportage from Vytenis Burokas' single-work exhibition 'The Order of The Spur' at the 'apiece' gallery

July 26, 2022

Author Echo Gone Wrong

Published in [Photo / Video from Lithuania](#)

The “apiece” gallery, dedicated to exhibiting a single work – of contemporary visual art and/or conceptual design – at a time, presents “The Order of The Spur: These Boots Are Made for Walking” – the artwork by Vytenis Burokas.

The layers of the drawings rest on plaster fragments stuck on a folding screen made from a metal net separated by plastic film. In these drawings, Vytenis' alter-ego characters, living in fictional stories of the secret society "The Order of The Spur", appear along typical-to-them iconographic motives: bodies in spurred boots, fragments of plants and animals, imaginary musical instruments.

The artwork allusion to a fresco, which in turn holds a pretension to timelessness, contrasts with temporality of the artwork materials, resembling some building construction site, as well as with the very function of a folding screen: to hide, divide, to isolate. The partial transparency of both the base (the plaster and metal net) and the content (the drawings) evokes the impression of ephemerality and the feeling of temporality.

Although the narrative is embodied in the drawings, the construction itself is more than just an underframe: it invites to follow the details, to scrutinize the materials – their characteristics, to project the tools used for the construction and gestures made by the constructor while "plastering".

In other words, the artwork manifests itself not only as a visual image, but also as a text to be read in terms of contemporary art language; or embodies the metaphor of a rider in spurred boots, yet with no horse.

Vytenis Burokas (1990) is an artist, a curator, and a lecturer. His field of interest includes the history of arts and culture, everyday rituals, social roles, and the change of the mind-set due to progressing knowledge about our world. The author has been graduated from Vilnius Academy of Arts, obtaining a bachelor's and master's degrees in contemporary sculpture, as well as finishing art pedagogy studies. In 2013-2014 he also took part in an educational program at Rupertas. Works by the artist have been exhibited or performed in Lithuania and abroad.

Curators of the exhibition: Milena Černiakaitė and Aušra Trakšelytė.

Communication of the exhibition: Menų Komunikacija.

Artviewer.org
22 October 2021

By Dina Akhmadeeva and Adomas Narkevičius

Avoidance at Futura

October 22, 2021

Avoidance works best in a state of unawareness. Avoidance is observed in persistent gestures, behaviours and thoughts that mark out a space not admitted to explicit knowledge, but undeniably obliquely present. Avoidance comes to stand for the parts of collective and personal experience not readily accessible to the self, but which partly govern reality.

The exhibition Avoidance and the works within it propose an encounter with the ways in which the implicit exists on the surface of the visible, repeats itself and ripples through the present, retaining its potency of irresolution. The exhibition proposes the procedure of avoidance as a generative model for thinking against the logic and politics of transparent identity.

The exhibition Avoidance includes new works by Alexandra Sukhareva, Vytenis Burokas, and Anastasia Sosunova in collaboration with Gintaras Černius.

To read more (In Lithuanian): [Avoidance at Futura – 2021.10.22 – Artviewer.org](https://artviewer.org/en/avoidance-at-futura-2021-10-22)

Facebook – Kultura su LRT
6 August 2020

#KultūrosDiena Kviečiame užsukti į menininko Vytenis Burokas studiją. Savo kūryboje jis tyrinėja žinių fermentaciją ir metabolizmą, darbuose sujungia žinias apie meno ir kultūros istoriją, besikeičiantį suvokimą apie mus supantį pasaulį. Vytenis Burokas – taip pat ir meno parodų kuratorius, šiemet prisijungęs prie jaunųjų Lietuvos menininkų kūrybą skatinančios „JCDeacux premijos“ komandos.

To watch (In Lithuanian): [Kultūra su LRT – 2020.08.06](#)

Vytenis Burokas at Editorial

June 27, 2020

His Sneakers were on, yet the journey started first with his eyes and ears and only then with the rest of his body members. He's standing in a temple of their ruined lodge, smiling because he learned not to love the ruins and passing clouds, not to long for the 'good old days', or the temple to be rebuilt. Yet he desires to reunite with vast emptiness, with an unnamable singularity where all the history and its matter with all dichotomies are melted away. Clouds and pollen float into his eyes, and the ears hear how the wind carries a cloud of entropic debris. A word heard or formulated by the inner ear / eye sinks into an intangible being. How deep is the fry? How long can we keep an idea on the horizon of consciousness before it melts away? Repetition and action inscribe thoughts and embodied experiences into an inner programme. On the outside, we need to create dotted borderlines, mnemonic anchors that would constantly remind us of what we believe in again and again. We externalise our belief systems to stumble upon evidences now and then. But how to raise the anchor when we see a storm approaching, and allow the still favourable wind to blow into the sails, how to make a leap of faith?

A slightly different story begins if we employ an idea after capturing it, giving it direction not only in the perspective of eternity, but also weaving it into the fabric of a hitherto tangible reality. We are carried by waves of progress. But the waves have the property of breaking ashore, over and over. The arrow of progress, time, has the strange property of accelerating, flying with ever-increasing speed, increasing its destructive force. Let us no longer believe in a place that is not poisoned by the arrow of time, where everything would exist at once, where there is no top and bottom, empty and full, where the x and y axes are deleted with a transcendental eraser, where math doesn't have this particular significant chalk, and chalk doesn't have such fingers with which to make the search for the Truth public on the board. Everything is language, but languages fade away.

Special thanks goes to Monika Mačiulytė, Kristijonas Naglis Zakaras, Rokas Valiauga, Aistis Kavaliauskas, Vykintas Šorys, Dominykas Liaudanskas, random heroes

To read more (In Lithuanian): [Vytenis Burokas at Editorial – 2020.06.27 – Artviewer.org](#)

The Sea Monster, The Bear at lítost

June 2, 2020

“The truth is not revealed in one dream, but in many.”
– P.P. Pasolini, ‘Arabian Nights’, (1974)

The universality of storytelling and the fragmentary adds to the non-linear exhibition. Nadia Barkate explores the linguistic elements of illustration and painting through sketches based on stream-of-consciousness as a meter for personal experience. With references to surrealism both in art and writing, folkloric elements, Greek mythology, and regional stories mix with hybrid creatures that might as well be from science-fiction as from childhood fairy-tales. Vytenis Burokas uses painting and writing to investigate how history manifests itself in our daily existence. After writing the story of a fictional artist living in historical Lithuania, he embodies the character to create a body of work which broke the taboos of his era and his secret artistic society “the order of the spur.” Dotted with religious and historical elements, the fiction itself serves as a human story applicable to any era. Visible in the space are Beth Collar’s laboriously produced white clay sculptures of pelvises on modern barstools. These sculptures have evolved from a more extensive installation commissioned for Dilston Grove in London, a space that occupies a deconsecrated church. They reference the work of the little-known Italian sculptor Niccolò dell’Arca and his bizarre terra-cotta contribution to a church in Bologna,

recognisable by his extreme characterisation of female hysteria. In Collar's works, the psyche and the body are intertwining through layers of non-linear and pan-historical narratives.

As each story builds individually, the collective cohesion between thought and materiality, and historical continuity and interiorized fleshy memory of the subconscious, builds a thesis towards the inexistence of the contemporary. What connects all the stories traverses' generations, geographies, and time, towards a feeling of intuition, of the magical, an unknown known. With active themes of religious references, the works position the contemporary as within the shadow of morality, with healthy critical attitudes to lingering conventions. If each generation interprets ever-present themes to make them applicable to their circumstances, the works address issues taken from everyday life experiences. Pasolini believed that his society had forgotten the value of oral tradition and lost much of its critical understanding – each of his fables teaches us to empathise with the evil character, the antagonist, the terrorist, the intruder. As in *The Trilogy of Life*, the exhibition itself, as well as individual pieces, are a retelling that re-enact, or breathe new life into an endless struggle through fragments of storytelling.

To read more (In English): [The Sea Monster, The Bear at lítost – 2020.06.02 – Artviewer.org](#)

Lrt.lt

02 May 2020

Menas ir kultūra / Portretai / Stambiu planu

LRT | TV

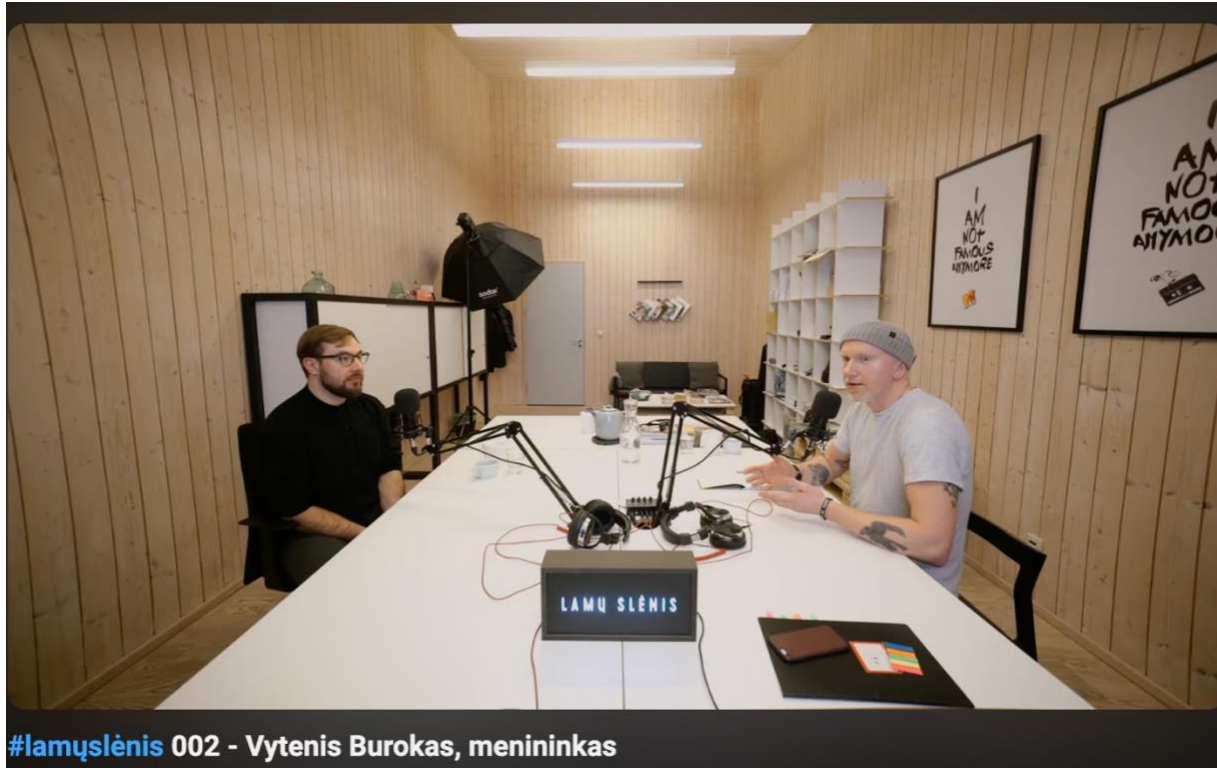

2020.05.02 18:00

Stambiu planu. Menininkas Vytenis Burokas: į pasaulį žvelgiu kaip į tapsmą, ne kaip į identitetą

To watch (In Lithuanian): [Stambiu planu. Menininkas Vytenis Burokas: į pasaulį žvelgiu kaip į tapsmą, ne kaip į identitetą – 2020.05.02 – Mediateka – LRT.lt](#)

Youtube #lamuŝlėnis
10 February 2020

To watch (In Lithuanian): [#lamuŝlėnis 002 - Vytenis Burokas, menininkas](#)